Székesfehérvár, 1911. XVIII. évfolyam, 70. szám. Hétfő, junius 12.

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak: 1 évre 16 kor., 1/2 évre 8 kor., 1/4 évre 4 kor. Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő: BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este. Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1. Egyes számok kaphatók: a dohánytőzsdékben.

A botbüntetés.

A multkori ilycimü cikkünkre a következő sorokat kaptuk:

A nekilendült humanizmus barátai azt akarják elhitetni, hogy a botbüntetés lealacsonyitja az embert, lerontja, tönkreteszi annak emberi méltóságát s épen az emberi méltóság védelmében inditanak hadjáratot a pálca ellen.

Pedig a mennyire tulzás volt az egyik véglet, a mikor egy tyuklopásért levágták a gonosztevő karját, vagy kiszurták a szemét, épen úgy tévedés a másik véglet, a mikor egy kis muló testi fájdalom ellen szónoklatokat tartanak.

Ha emberi méltóságunk veszélyeztetnék, akkor ezt a brutalitást elsősorban drága szüleink követték el, a kik — a mint még igen élénken emlékszünk — épen nem voltak fukarok abban, hogy puhább részeinket némely keményebb természetü tárgyakkal szenvedőleges viszonylatba hozzák. Azt hiszem, ha zsenge és árpacukorban gazdag ifjuságunkra visszatekintünk, alig van közülünk csak egy is, a ki ilyetén emlékekkel nem gazdagitaná a mult történetének kincsesházát.

Azután bátran fölvethetjük a kérdést, vajjon melyik a nagyobb fájdalom: a testi, vagy a lelki fájdalom? Az-e, a mikor a rosszulnevelt, elkényeztetett gyermek kipóroltatik — vagy ha az élet a lelkébe ássa bele a körmeit és keserves könnyeket facsar ki a szeméből.

Vajjon a testi fájdalom nem azért van-e, hogy rossz tulajdonságaink kifejlődését visszariassza s megmentsen bennünket attól, nogy ezeknek a rossz tulajdonságoknak fattyuhajtásait később keservesen kelljen megsiratnunk.

Az életből vett tapasztalatok azt igazolják, hogy igen sok gyereknél abszolute semmire se megyünk azzal, ha a jóra figyelmeztetjük, vagy kérjük. Neki az mulatság. Nem azt szokta. Az ő apja suhogó vesszővel magyarázta meg neki a maga akaratát: Azért, a ki pl. az iskolát ugy képzeli el, mint csupa fehérarcu bárányszelidségü, becézett, cukron, meg vajaskenyéren nevelt urifiacskákat és kisasszonykákat — az óriásit csalódik. Ő igenis! vannak gyermekek, némely iskola egyik-másik osztályában 70—80—90 százalékban, a kik a szép szó hatása alatt hajolnak, mint a fü. De 10—20—30, sok helyen 50 százaléknak a szép szó falra hányt borsó.

A legszomorubb az, hogy az ilyen bánásmód nem csak növeli a rossz tulajdonságokat, hanem propagandát csinál neki. Egy romlott gyerek valósággal kovásza lesz társai rossz tulajdonságainak.

Nagyon szeretnénk rosz próféták lenni, de nagyon szomoruan látjuk, hogy Székesfehérvár ifjusága rövid pár év alatt szörnyü gyorsasággal rohant lefelé a lejtőn. Oly züllött gyermekek vannak egyik-másik osztályban, hogy valósággal kétségbe kell esni miattuk, akik rendszeresen lopnak, betörnek, sőt rabolnak is, hogy a verekedésekről és kisebb fajta vérontásokról még csak szó se essék. *A rendőrség az idei tanév folyamán alig büntelte az iskola csavargóit.* Egyes osztályokban a fegyelem annyira meglazult, hogy a tanitó csak rendkivüli körülmények közt és eszközök hatásával képes csendet csinálni közöttük. Mikor aztán valaki azt kérdezte az egyik ilyen tanitótól, hogy miért rontja az egészségét és miért nem erőszakolja ki tanitványai figyelmét, azt felelte:

— Tudom én nagyon jól, hogy egy-két pálcaütéssel rögtön rendet teremthetnék. De nem ment el az eszem, hogy magamnak kellemetlenséget csináljak. Jóformán minden tanitói tanácskozmányon föltrancsiróznak egy-egy tanitót, a ki annyira vakmerő volt, hogy megfenyitette a rakoncátlan, gonosz indulatu tanitványait. Miért tartozzam én azok közé a tanitók közé.

— De igy a jó eredmény lesz kétségessé.

— Bánom is én. Az iskolaszék igy akarja. A felelőség az övé, nem az

A véletlen.

— *A „Fejérmegyei Napló" tárcája.* —

A Pest felé menő gyorsvonat egyik női szakaszában gyengén pislogtak a lámpák az összehuzott függönyök alatt. Az idő reggel felé járt. Már világosodott. Az eső verte az ablakokat és dörömbözött a kocsi tetején.

Három ülésen kényelmesen elnyujtózkodva feküdt egy rendkivül kövér nő. Ruhája kigombolva. Az uti pléd alól kilátszott fekete harisnyába bujtatott kövér lábacskája, melyből az egyik lábujj kacéran kandikált elő. Kövér tokája a rohanó vonat üteme szerint rengett ide-oda.

Nagyot zökkent a vonat. A rázkódás zavarólag hatott a hét bőesztendő álmaira. Fejét erős sóhajtással a másik oldalra forditotta és ballábával kirugott.

A szerencsétlen fiatal teremtés, ki a szabadon maradt kis heiyen az egész éjet átszenvedte, a rugástól csipőn találva, ijedten rezdült össze.

A függönyt félrehuzva kinézett az ablakon.

Szürke volt minden. Az eső lenyomta a lokomotiv füstjét egész a szántóföldekig. Ottan gombolygott tovább-tovább.

Vigasztalan látvány.

A fiatal leány fázósan huzódott vissza a kocsi szögletébe.

— Györgyi: — hallatszik a szemben levő ülésről egy halk szózat — nem alszol már?

— Aludnám szivesen, de ez nem hagy — mutat a kövér hölgyre a megszólitott. — Egész éjjel rugdosott az elefánt lábaival.

Györgyi irigykedve nézett kényelmes helyzetben fekvő nővérére.

— Te, Zsóka, hogy tudtad ezt kibirni? Én mozdulni sem mertem e dromedár mellett.

Erzsóka halkan nevetni kezdett.

— Többet észszel, mint erővel! . . . Tettem magam, hogy alszom. Először az egyik, később a másik lábamat huztam fel. Eközben nagyot rugtam a szomszéd oldalán. Persze, mind álmomban. Ő kezdetben szitkozódott; később megadta magát a sorsának és gomolyaggá zsugorodott össze.

A két szép leány odafordult a szögletben gugoló sovány nő felé, kinek feje — mint tört liliom — csüngött előre és bánatosan hajladozott jobbra-balra.

A nővérek alig birták visszatartani a hangos kacagást.

A hamis Erzsóka öltözködés közben észrevette a kövér hölgy folytonossági hiányban szenvedő harisnyáját.

— Nézz oda Györgyi! — sugta vidáman — itt a tér a boszura. Csiklandozzuk meg egy kissé e szörnyeteg talpát.

A sötét tervet egy pillanat alatt követte a tett.

A kövér hölgynek olyan hang hagyta el a torkát, mint egy kuvasz álmában fölhangzó vakkantása.

A nővérek befogták a szájukat, elfojtani a kitörni készülő nevetést.

A vonat surolni, fékezni kezdett. Egy nagyobb állomásra értek.

A sovány hölgy is megmozdult. Lehuzta a keztyüjét és megmerevedett nyakát kezdette masirozni csontos ujjaival.

A két szép, fiatal teremtés egymást átölelve nézett ki az ablakon.

Györgyi addig-addig nézte a ködbe burkolt idegen tájat, mig megfájdult a szive és sirni kezdett. Arcán nagy könnycseppek gyöngyöztek végig. Szája vonaglott.

Erzsóka vállára hajtotta szép barna fejecskéjét és ölelte, csókolta.

— Ne sirj, drágám! Ne sirj! Hamar el-

Sövegjártó János

Hazai és Rumburgi vászon áruháza. Szfehérvár, Barátok épülete, AZELŐTT: Özv. HANEL ANTALNÉ-

Ágy és asztalnemilek, Franczia batiszt, Angol Zephyr, Szines és fehér ruha vásznak a legolcsóbb szabott árakon. Ugyanitt tanuló és mindenes fiu felvétetik.

Mai lapunk 4 oldal.

00000337

enyim. Miért tekertessem ki a nyakamat, én, mikor az iskolaszék megelégszik azzal, hogy rosszabb, fegyelmezetlenebb [illegible] got és gyengébb eredményt [illegible].

Igy beszélnek ma [illegible] — és mi majd akkor fogunk busulni, ha egy elrontott nemzedék bűneivel kell küzdenünk.

UJDONSÁGOK.

— **József kir. herceg városunkban.** Magas vendége volt vasárnap délelőtt városunknak József kir. herceg hadosztályparancsnok, Hajmáskérről automobilon idéérkezett s a sóstói gyakorlótéren szemlét tartott a cs. és kir. 69. gyalogezred helyben állomásozó legénysége felett. A látottakon legnagyobb megelégedését fejezte ki.

— **Esküvő.** F. hó 12-én déli 12 órakor vezette oltárhoz Budapesten a Ferencvárosi plebánia-templomban Schnetzer Nándor cs. és kir. udvari szállitó Wéber Lujzikát, néhai Wéber Lajos leányát. Az esketési szertartást dr. Békefi Remig egyetemi tanár, a menyasszony nagybátyja végezte. Násznagyok voltak dr. Óváry Ferenc orsz. képviselő és Lindermann Antal. Koszorus leányok voltak: Ihos Vilma — dr. Wéber Dezső vegyész, Szabady Annuska — dr. Wéber Lajos min. fogalmazó, Szepesi Ilonka — dr. Eisenbarth Ferenc ügyvéd. A menetben résztvettek még az örömanyán özv. Wéber Lajosné sz. Silber Lujzán kivül özv. Eisenbarth Ferencné, dr. Szabady Józsefné, Wéber Jenőné, dr. Szabady József ügyvéd és Wéber Jenő gyógyszerész.

— **Husz év után.** Végtelenül kedves és minden részletében kitünően sikerült találkozást rendeztek a főgimnázium 1891. évben érettségi vizsgálatot tett, illetőleg 1883—1891 években a főgimnáziumot látogatott fehérvári diákok. A találkozás szombaton este kezdődött a Magyar Királyban, ahol a kedves emlékek felelevenitésével ezer és ezer apró epizód varázsolta vissza a régi vidám diákvilágot a jelenbe. Később Pozsár Lajos muzsikája mellett olyan hangos táncmulatság keződött, a melynek akkordjai csak [illegible] kület oszlatta széjjel. Reggel 10 órakor az iskolatársak kivonultak a református temetőbe, ahol egy kiváló tehetségü, de reményeinek virágában letörött fiatal barátjuknak, [illegible] József orvosnövendéknek a sirját megkoszoruzták. Onnan a Hosszutemetőbe mentek, ahol néhai tanáraiknak sirjára tettek koszorut. Mindkét sirnál Bilkei Ferenc mondott kegyeletes beszédet. Ezután a ciszterciták templomában mise volt, amelyet Bilkei Ferenc mondott Ulmer Gusztáv és Reé István osztálytársainak asszisztálásával. A régi tanárok közül csupán Czapáry László dr. tagja már a mostani rendháznak. Nála, valamint Zalai Mihály igazgatónál testületileg tisztelegtek az öreg diákok, kifejezve a hálát, amelyet a hazafias Rend minden tagja iránt annyi szeretettel éreznek. Ezután Pete Gyula fényképésznél lefotografáltatták magukat, majd pedig ünnepi lakomára gyültek össze a Magyar Király szállodában. A dúsan teritett asztalt végesvégig virágbokréták diszitették. A találkozók ünnepi lakomáját Zalai Mihály és Czapáry László dr. is megtisztelték jelenlétükkel. Az első felköszöntőt Huszár Ernő mondotta a volt tanárokra illetőleg a cisztercita Rendre, amelyre Zalai Mihály felelt kedves, őszinte szavakkal. Bilkei Ferenc a jelenlevő hölgyeket, Ulmer Gusztáv dr. Czapáry László drt éltette, Czapáry László dr. Ulmer Gusztáv drra, a régi diákok kedves emlékeinek szellemes felujitójára üritette poharát, Kéri Ferenc pedig a rendezőket éltette. A pompásan sikerült, határtalan jó kedéllyel hangos találkozót Filts Miklós vendégszerető szőllőhegyi hajlékában bucsuvacsora fejezte be, ahol vidám, jókedvvel a késő órákig maradtak, aztán érzékeny bucsuzások közben megfogadták, hogy a legközelebbi találkozót a 25 dik évforduión fogják megismételni.

A találkozón a következők jelentek meg: Belák Ferenc banktisztviselő (Székesfehérvár), Bilkei Ferenc, Fehér János dr. ügyvéd nejével (Simontornya), Filts Miklós, Huszár (Hahn) Ernő, a Magyar Keresk. Bank főtisztviselője (Bpest), Heiszler Béla jegyző nejével (Sárosd), Kéri Ferenc plebános (Nagyperkáta), Lőwy Márk ügyvéd nejével, Lukáts Lajos gyógyszerész nejével, Reé István halászati felügyelő (Fonyód), Stignitz Vilmos MÁV. osztálymérnök nejével, Ulmer Gusztáv dr. MÁV. főtiszt (Kelenföld), Vértesy László főtanitó (Vértesboglár).

— **50 éves jubileum.** Székely (Strausz) Salamon [illegible] valamikor városunkban is [illegible] át [illegible] a Főreál és a Kereskedelmi iskolában, most ünnepli tanári működésének 50 éves jubileumát. Városunk vezetősége [illegible] az ősz tanférfiut.

— **Hivatalos vizsgálat.** Halász Lajos budapesti kir. főügyészhelyettes a helybeli kir. ügyészség hivatalos ügymenetének megvizsgálása céljából városunkba érkezett.

— **Bizottsági tagválasztás.** Tudvalevő, hogy az őszi megyebizottsági tagválasztásokat Zámoly községre nézve megsemmisitették. A különböző forumok után a fölebbezés a közigazgatási birósághoz került, mely figyelembe véve az alapos érvénytelenségi okokat, a választást megsemmisitette. Akkor Horváth József közs. jegyzőt és Gulyás Kornél ref. lelkészt választották meg. Báró Jenő katasztetti biztos Gulyás Kornél 39 szavazata ellenében 33 szavazattal kisebbségben maradt. Az uj választás szombaton történt meg, a mikor a beadott 110 szavazat közül Horváth József 81, Báró Jenő 63 és Gulyás Kornél 47 szavazatot kapott. Igy Báró Jenőt ismét megválasztották. Ezzel a cselekménynyel a zámolyi nép csak régi háláját rótta le Báró Jenő iránt, a ki évtizedek óta a község legnagyobb jótevői közé tartozik. A 1902-iki nagy tüzvész alkalmával Báró Jenő állott a gyüjtő bizottság élére és közel 10 ezer koronát gyüjtött össze a kárvallott népnek. A biztositások likvidálásánál pedig oly nagy előnyöket eszközölt ki Zámoly népének, hogy a tönkrement falu ezen segélyek által megerőltetés nélkül alakult át uj és szép községgé. A kath. templom restaurálására 1400 koronát gyüjtött s azontul a szőlők rekonstruálásánál tanáccsal és segitséggel kieszközölte, hogy a zámolyi szőllők a megye elsőrendü szőllői közé sorolhatók. A zámolyiak tehát — ismételjük — csak köteles hálájukat rójják le bizalmukkal régi jótevőjük iránt.

— **Vizjog.** F. hó 23-án a városnál a szennyvizcsatornázáshoz szükséges ideiglenes vizjog kiadása tárgyában tárgyalás lesz. Itt jegyezzük meg, hogy ujabb értekezések szerint sem a MÁV., sem a DV. nem emel kifogást az ellen, hogy a vizvezeték a pályatest alatt haladjon el.

---

telik ez a pár esztendő és mi ujra boldogok leszünk!

A vonat-indulás okozta rázkodásnál fölriadt a kövér hölgy is. Nagy nehezen felült. Álmosan és bambán nézett maga elé.

Szuszogva kezdett az öltözködéshez. Rendbe szedte lázadozó bájait. Eközben észrevette, hogy az egyik cipője hiányzik.

Cvikkert tett széles orrocskájára, mely olyan zsiros volt, mintha meglenne főzve és rezignáltan nézett körül.

A jól nevelt Erzsóka udvariasan adta föl a keresett corpus delictit.

A hét esztendő barátságos mosolyra vonta kis, husos száját.

— Köszönöm, szép gyermekem! Köszönöm.

Ezzel megkezdődött a fáradságos munka, a cipőfelhuzás. E müvelet közben tekintete a lyukas harisnyára tévedett és hangosan morogni kezdett:

— Hitványság, drága pénzen ilyen rossz holmit adni el az embernek!

A befejezett öltözködés után egy kissé megpihenve rendbe jöttek az arcvonásai. És egy kellemes, jóindulatu, széles arc mosolygott a leányokra.

— Lám, lám . . . mi ez, hát sirunk? — kérdi Györgyitől.

Igen . . . egy keveset . . . — szepegi a leány.

— Hm, hm, és mi ennek az oka?

— Idegenbe megyünk! — feleli Györgyi.

— Szegény kis bogarak! . . . Talán tanitónénak?

Fejével igent bólint a leány. Összegyürt zsebkendőjével igyekszik elfojtani a torkát szorongató zokogást.

— Persze; mert ezt kivánja a modern nevelés! — dörögte a kövér nő a soványhoz intézve szavait. — A mostani szülők olyan kegyetlenek, mint a zulukafferek. Teletömik a szegény gyerek fejét mindenféle hiábavalósággal és ekkor kilökik a világba . . . Élj meg ha tudsz! . . . Védekezzél a semmiházi férfiak ellenében, ha tudsz!

A hét szükesztendő dadogva tiltakozott:

— De . . . ké . . . kérem!

— Hallgasson! Hiába való minden védekezés, mert: kegyetlenek a leánygyerekkel szemben.

— Nekem nincsenek gyermekeim! — hangzik a rezignált válasz.

— De lehetnének.

— Ké . . . kérem!

— Ugy van. Elég idős hozzá . . . Amit mondtam, megmondtam. A leánygyereket elcsigázzák a tanulással, elcsigázzák a tanitással. Idegesek, vérszegények lesznek: elcsenevészednek. S ha az ilyen leány férjhez megy, valóságos kretineket hoz a világra. Nekem pedig ép, erőteljes unokák kellenek . . . Érti . . . És ezért nem engedem meg, hogy az én fiam tanitónét vegyen feleségül! . . . Érti?

Kövér kezeivel egyre ott hadonászott a szerencsétlen teremtés orra előtt; ki rémülten huzódott be a kupé legtávolabbi szegletébe.

— Kérem ne teszék ugy rám ripakodni! . . . Hisz igaz, hogy tanitónő vagyok, de én nem szándékoztam hozzámenni a kedves fiához.

A haragos hölgy egy percig kerekre nyilt szemekkel bámult a komikusan védekező arcába. És ekkor elkezdett kacagni. Olyan harsányan, olyan erősen, amilyenre csak egy erőteljes, egészséges ember képes.

— Maga! . . . és az én fiam! ? . . . — fuldokolta a kövér nő. — Jaj . . . nem birom tovább. Meg kell pukkadnom a kacagástól.

A tanitónő sértődötten ugrik fel.

— Mi van ezen nevetni való? . . . Hisz én hajadon vagyok!

— Annak is marad, lelkem. Mert a férfiak nem szeretik a csontot.

— A háját még kevésbbé, — repikláz a tanhölgy.

— Csodálatos, hogy engem mégis kétszer vittek férjhez . . . Mig magát . . . brühaha! . . . magát . . .

Ezzel torkaszakadtából ujra nevetni kezdett.

A sovány nő olyan sárga lett a dühtől, mint a birsalma.

— Hát ez modor? . . . Illik ez a viselkedés egy uri asszonyhoz?!

Minden szót erősen hangsulyozva kezeivel és szemeivel az eget hivta tanunak nagy méltatlankodásában.

A kalauz a legjobb percben érkezett.

— Szolnok! . . . Itt lehet reggelizni.

A tanitónő fürgén ugrott le a vonatról. E közben kárörömmel nézett vissza nehézkes ellenfelére, ki vigasztalanul sugta maga elé:

— És nem ihatom kávét!

— Nem bizony, mert lekésik a vonatról kedves hustorony nagysád.

— Akadjon a torkán, édes csontorgona kisasszony! — kiáltja majdnem sirva a megsérttte.

Györgyi megsajnálta.

— Erzsóka, rendelj gyorsan három kávét. Ugy-e, jó lesz?

— Nagyon jó lesz, aranyos gyermekem. Nagyon jó.

A pincér egy-két perc alatt hozta a megszokott kellemes italt.

— Milyen mennyei élvezet egy álmatlan éj után! — ömledezett a kövér nő, kávészürcsölés közben.

A két nővér egymáshoz simulva állt a folyosón. Bájos ellentétet képezett a szőke és barna fej. Magas, erőteljes, leányosan karcsu termetükhöz, mint a kesztyü, ugy tapadt a jószabásu sötétkék ruha.

00000338

— **Prohászka püspök könyvei indexre tették. (?)** Ezt irja az Est. Megkérdeztük a megyéspüspök urát s ezt mondja, hogy ő semmit róla nem tud. A *Több békességet* cimü ujságcikk vagyonjogi dologtól szól, tehát nem képezheti kérdés tárgyát. *A modern katholicizmus* cimü könyvet az egyházi hatóság 1907-ben jóváhagyta. *Az intellektualizmus tulhajtásairól* irt felolvasás filozofiai vita tárgya, a mely fölött az esztergomi vigilanciai bizottság már napirendre tért. Tehát lehetetlen, hogy az *Est*-nek igaza legyen.

— **Vivók társasvacsorája.** A Sz. T. C. vivóit a tél folyamán Zulavszky Béla 69. gy. e. százados tanitotta vivni, csupán sportbarátságból. A hálás tanitványok a kitünő mesternek fáradságáért egy kedves disztárgyat nyujtottak át szombaton este a Fekete Sasban rendezett bankettonon.

A társasvacsorán jelenvoltak: Zulawszky Béla, Turián József, dr. Fiáth György, Kündig György, Kunos Gyula, Ságy Lajos, Naszály József, dr. Hajcsek Gyula, Kiss Géza, dr. Krausz Zsigmond, dr. Krausz Nándor, Üllman Hugó, dr. Neuhauser Imre, Hurbán István, Tóth János, Hertelendy Béla, Destek István, Wertheim József, Mattesz András, Ferenczy Gyula, Zavaros Aladár, Békés Róbert, Sárkány Ferenc, ifj. Havranek József, Rádai László, Horváth Olivér, Haas Andor, Szücs Zoltán, Wéber Imre, Dukesz Arthur, Feuerstein Sándor, Deák Pál.

— **Tornavizsga a reáliskolában.** Szombaton d. u. nagy közönség jelenlétében folyt le a főreáliskola tornavizsgálata. Nagy gyönyörüséget szerzett a közönségnek a szabadgyakorlatok bemutatása, melyet az ifak vezénylés nélkül, a zene ütemeire végeztek. Ezután a csoport és egyéni versenyek tartották mindvégig ébren a közönség érdeklődését. Kár, hogy a megeredt eső az érmek kiosztását megakadályozta, A győztesek névsorát a következőkben közöljük;

Győztesesek voltak a futásban: Frankl István I. a) o. t., Demeter Béla II. b) o. t., Novák III. b) o. t., Anker Leó IV. b) o. t. Másodiknak érkeztek be: Gondán I. o. t., Perc Ferenc II. b) o. t. Kollin Mór III. b) és Mahler Károly IV. b) osztályu tanulók.

Mászásból győztek: Freud Ödön I., Sándi Ferenc II., Barna Gyula III., Toró Tivadar IV. osztályu tanulók. Másodiknak érkeztek be: Kántor Sándor I., Kalmár II., Hubert László III., Kocsis József IV. osztályu tanulók.

Akik a futásban és és mászásban elsők voltak kis ezüstérmet, akik pedig másodiknak érkeztek be, kis bronzérmet kaptak.

Lovon és rudugrásban (összetett verseny) Savanyu Lajos első dijat aranyozott ezüstérmet, Fister Károly VI. o. t. második dijat, diszitett ezüstérmet, Hessky Pál VIII. o. t. harmadik dijat, nagy ezüstérmet, Mustos József VI. o. t. negyedik dijat, kis ezüstérmet, Kuthy Imre VII. o. t. ötödik dijat, nagy bronzérmet és Devecseri Béla V. o. t. hatodik dijat, kis bronzérmet kapott.

Az ügyes vivók közt is több érmet osztottak ki.

A műsor utolsó pontja kapuvédőverseny volt az V. és VI. osztály között, amelyben a VI. osztály győzött. A verseny rendezése Vörösmarty Mihály tornatanár munkáját dicséri.

— **Halálozás.** Fülöp István helybeli lakos f. hó 11-én, reggel 8 órakor életének 87-ik évében jobblétre szenderült. A megboldogult hült teteme folyó hó 13-án, délután 5 órakor fog a Haltér-tér 4. sz. beszenteltetni és a „Szent Háromság"-temetőben nyugalomra helyeztetni. Halálát a kiterjedt Kováts, Héj és Vida családok gyászolják.

— **Ülések.** F. hó 13-án d. e. 9 órakor a kertészeti, f. hó 14 én pedig az épitészeti bizottság ülésezik. A gazdasági szakosztály f. hó 11-én tartott ülést és elkészitette a jövő évi költségvetést.

— **Szalkai Lajos társulata** jelenleg Zalaegerszegen tartózkodik. A pápai nagyon keserves sziniszezon után, a melyben a közönség és a szinészek testben és lélekben egyaránt közel volt a megfagyáshoz — Losonczra vándorolt, a hol — saját vallomása szerint — mesével határos zsufolt házakban izzó leikesedéstől megbabonázott közönség naponkint dagadtra tapsolta a tenyereit. Szalkai direktor 5 hét alatt félesztendő összes buját és bánatát elfelejtette; talán még azt a szerencsétlen kirohanást is, a melyet Könyves Jenő staggione-társulata itt szereplésekor a szinügyi bizottság ellen intézett. Szalkai természetesen élénken veri most a mellét és kárpótlásul azt igéri, hogy mesés társulattal állit majd be hozzánk, a mely ellen a legfinyásabb szinházi kritikusoknak se lehet kifogásuk. Mi ugyan egy kissé kételkedünk ebben az igéretben, mert hiszen Szalkai már a legjobb erőnek, a primadonnának beállitását nagyon elhibázta, dehát tőle is várjuk majd a legjobbat. Szalkai Zalaegerszegről Keszthelyre vándorol.

— **A járványkórház kibővitése.** Az uj járványkórház hirtelen elkészitéséről ma még szó sem lehet, a mostani járványkórház pedig már rég szüknek bizonyult, annak kibővitése semmi halasztást sem tűr. A tiszti főorvos tehát azt a javaslatot terjesztette elő, hogy vegyen ki a város, valahol a külrészen egy nagyobb házat és azt rendezzék be a járványkórház céljaira. Az ügyet a tanács meg fogja tárgyalni.

— **Egy szerencsétlen ember.** Szombaton délután nagy feltünést keltett városunkban az a hir, hogy a rendőrség kénytelen volt oltalmába venni egy szerencsétlen embert, a ki a Ferencrendiek szerzetesi ruháját viseli. A szerencsétlen ember abban a rögeszmében szenved, hogy valaki megvett tőle 100 darab szamarat, amelynek az árát azonban nem fizette ki. Az állomáson kocsiba ült, mindenfelé hordoztatta magát, mig végre a rendőrség figyelme ráirányult és Sulyok János rendőrbiztos oltalmába vette. Tudakozódtak a ferencrendiek kolostorában, a hol azt a felvilágositást nyerték, hogy a szerencsétlen ember nem áldozópap, de mint laikus fráter a Rend kötelékében van, Schuppauer Gáspárnak hivják, 54 éves és a homokkomáromi zárda nyujt neki otthont. Régóta elmebajban szenved s ugy látszik, ki tudta játszani az oltani őrizetet és megszökött. Tokay Pius házfőnök gondjaiba vette a szerencsétlent és visszaszállittatta illetőségi helyére.

— **Atlétáink Szombathelyen.** A Szombathelyen f. hó 11-én rendezett országos torna és atletikai versenyen a Székesfehérvári Torna Club is képviseltette magát. A 4×100 méteres staféta-ban az Sz. T. C. csapata (Petrás Sándor, Hajós Ödön, Endresz István, Freud Béla) harmadik dijat nyert.

— **Betiltották az állatvásárt.** A földmivelésügyi miniszter a székesfehérvari juniusi országos vásárt a hasitott körmü állatokra nézve betiltotta, mivel a várostól 5 kilométeren belül fekvő Föveny pusztán még mindig van ragadós száj- és körömfájás.

Egy kinyalt-falt fiatalember feltünően fixrozta őket.

A leányok visszatértek a kupéba.

— Látják, ez tetszik nekem! — mosolygott rájok az utitárs. — Üljenek le. A csontorgona más szakaszba vitorlázott és mi nyugodtan megismerkedhetünk. Én özvegy Gál Károlyné vagyok Budapestről. — Folytatta tovább. — Lakom a Tavaszmező-utcában. Első házasságomból maradt egy kedves, szép fiam. Emiatt nagyon járnak utánam a felesleges leányokkal biró mamák. De én már szemeltem ki egy menyet magamnak. És képzeljék: e miatt meghasonlottunk a fiammal.

A nővérek figyelemmel hallgatták a patakként csörgedező szóáradatot.

— Ez az imposztor szerelmes merészelt lenni. Az én hirem nélkül!... Az én hirem és tudtom nélkül!... Emiatt felcitáltam Pestre. Ma — hosszu orral — ott fog várni a pályaudvaron. Majd megmosom a fejét!...

Györgyi és Erzsóka szomoru egyetértéssel néztek egymásra.

— Na, én eleget beszéltem. Most gyónjanak meg maguk is. Hová, merre mennek?

— Rákospalotára, — felelte Györgyi. — Oda lettem kinevezve tanitónénak. Zsóka nálam fog lakni és onnan bejár a leánygimnáziumba. Kissé nehéz lesz a tanulás szegénykének.

— Menni fog, mert muszáj! — sóhajt fel Zsóka.

— Olyan nagyon szegények?

— Fájdalom, azok vagyunk.

Györgyinek olyan jól esett az idős nő érdeklődése, hogy önkénytelenül beszélni kezdett:

— Édes atyám elékelő megyei hivatalnok volt. Három évvel ezelőtt hirtelen elhalt, árván hagyva minket és szegény anyuskánkat. A nyugdij nagyon kevés. Otthon még két fiu járja a kollégiumot. Igy éppen jókor jött az én kinevezésem.

— A mamán és testvéreken kivül, nem busulnak még valakiért? — mosolyog Gálné

— Dehogy nem! Vőlegénye van otthon.

— De Zsóka.

— Igen, ugy van. De mivel Ernő csak most tette le az ügyvédi vizsgát és ő is szegény...

— Egy-két évig várni kell az esküvővel! — Egészíti ki az idős nő.

Györgyi szomoruan hajtotta le a fejecskéjét.

— Sebaj! Majd segitünk az időnek, hogy gyorsabban peregjen... Én egy hóbortos vén asszony vagyok, de azt megszerettem, azt nem hagyom el többé. Már pedig magukat igen megszerettem.

A leányok hálásan csókoltak kezet.

— És a Zsóka szivét nem nyomja semmi bánat? — folytatja az özvegy.

E szavakra Zsókának is sirásra görbült a szájacskája.

— Ej, ej, kis bogaram, tehát mi is szerelmesek vagyunk?

— Fájdalom! — feleli Györgyi — és szegénynek vigasztalan a helyzete.

— Nagyon kiváncsi vagyok.

— A mult évben megismerkedtünk, egy feltünő elégáns fiatalemberrel. Ez az ifju sokat foglalkozott Zsókával a fillérestélyeken. Utóbb eljött a házhoz is. Mindnyájan megszeretük. A jó modoráért, szolid magaviseleteért. Nagy öröm volt a háznál, midőn anyuskától a Zsóka kezét megkérte...

— Nos, folytassa.

— Lajosnak az édesanyja fényes pártit szemelt ki fiának és nem egyezett bele a házasságba.

A jószivü asszony kissé találva érezte magát és köhögni kezdett.

— Hm,... hm!... Baj, baj... És a fiu nem szállt szembe emiatt az édes anyjával?

— Nem. Mert Zsóka nem engedte. Inkább meghasonlott a szerelmesével. Eljött velem az idegenbe Azért: hogy a fiut megtartsa az édes anyjának.

— Nemes tett volt ez, gyermekem! Nagyon nemes tett!... Ki hállott ilyen önzetlenséget a mai világban? A maga szive olyan kincs, mely fölér a legnagyobb vagyonnal!... Hallgassanak ide! — folytatta, erélyesen törülve meg könyázott arcát. — Ha én tudnám, hogy az én egyetlen fiam választottja, a kis Zsókához hasonlit, azonnal lemondanék a gazdag mennyről!

— Hogy is hivják az udvarlóját, szép gyermekem?

— Enyedy Lajosnak, — feleli pirulva a leány.

A kövér asszonynak tátva maradt a szája meglepetésében.

— Hiszen ez az én fiam!... Tört ki végre hatalmas torkán a szó. — Tehát magát akarja elvenni az imposztor?... Várj csak, te rossz fiu, azért sem szeretlek többé!... Hanem szeretni fogom ezt az édes, aranyos gyereket!

Ezzel Erzsókát terjedelmes keblére ölelve, majd megfulasztotta boldog elragadtatásában.

Fél karjával átölelte a Györgyi nyakát is.

— Az én leányaim lesztek mind a ketten, és szeretni fogtok egy picit... Ugy-e? Egy ici-picit.

— Nagyon, nagyon!... — felelte a két boldog teremtés.

A vonat ezalatt berobogott a nyugati pályaudvarba. És ott állt a perronon — szomoru arccal — Enyedy Lajos.

Hogy ez a szomoruság miképen változott át a legteljesebb örömmé, ezt az olvasó fantáziájára bizom.

K. B. Z.

00000339

— **Az Élet 24. száma a következő tartalommal jelent meg:** Vasárnapi levél, Germán Invázió. — Zenés esték, Strauss Richárd, Lányi Viktor. — Álom a parton, Ködbenézők, (Költemények) Lányi Sarolta. — Mások Kenyerén, Ahó János. Ford. Kara Ferenc. — Krajcár, Tyltyl. — A kutya, mint Olyan, Janeiro. — Selene, (Regény) Orbán Dezső. — Egy kis könyv mellett, Sik Sándor. — Leya utolsó levele Ivánnak, Harsányi Lajos. — Végesi legenda, Anka János. — A római magyar kiállítás, Vág Boldizsár. — Csütörtök ur, (Regény) Chestorton-Hévey. — Könyvek, szinház, mozgó képek, szerkesztői üzenetek. Az „Élet" szerkesztősége és kiadóhivatala: Budapest, VII., Damjanich-utca 50. szám alatt van.

Fogműterem
városunkban.

Kovács Dezső fogtechnikus Rózsa-utca 5. szám alatt (Zirci templommal szemben), modernül berendezett fogműtermet nyitott és működését folyó hó 17-én megkezdette.

— ***Hirtelen halál.*** Kuntler József 50 éves palotai-utcai vendéglős, vasárnap este 12 órakor a vendéglőjében hirtelen rosszullett, összeesett és nyomban meg is halt. Szivszélhüdés ölte meg.

— ***A pünkösdhétfői vallásgyalázás.*** Ismertettük lapunkban már azt az otromba műveletet, amelyet pünkösdhétfőjén reggel állitólag több, de amint később kiderült csak egy festőlegény követett el és amelyen a város minden jóérzésü polgára, valláskülönbség nélkül megbotránkozott. Varga János festősegéd Gyümölcs utca 3. sz. a. lakos az emlitett nap reggelén egy kolomppal ment haza a lumpolásból s a Budai-ut 18 sz. ház előtt kolompolva Langmáhr Józsefet felszólitotta, hogy térdeljen le előtte, mert ő most gyóntatni megy. A rendőrség ma tárgyalta ezt az ügyet és Varga Jánost, az „öntudatos" szociáldemokratát 100 korona pénzbüntetésre itélte. Tauzer Rudolfot pedig, aki szintén vádolva volt, felmentette, miután beigazolódott, hogy ő nem volt részese az ocsmány bünténynek.

— ***Á"ati hullák temetetlenül.*** Az abai csendőrség fe.ientette Holzer Lajos belső bárándi bérlőt, mert birtokán, a különféle betegségekben elhullott állatok temetetlenül fekszenek a földeken. Ez a körülmény természetesen az emberek és állatok egészségére egyaránt nagy veszedelemmel van. Holczer Lajos azzal védekezik, hogy ő már eltemetette azokat az állati hullákat, de a kóbor ebek kikaparták. A hatóság vizsgálatot rendelt el.

Olcsó faragott fenyő forgács kapható. Kszantner F. és Pintér testvéreknél Felsőkirálysor 49.

Anyakönyvi statisztika.

1911. junius hó 3-tól 1911. junius hó 10-ig.

Születés. Született: 7 törvényes fiu, 8 leány, törvénytelen fiu 0, leány 0, halvaszületett törvényes fiu 0, leány 0, törvénytelen fiu 0, leány 0. Összesen 15.

Halálozás. Elhalt: 7 éven aluli 0 törvényes fiu, 2 nő, 7 éven felüli 3 férfi, 2 nő, 0 törvénytelen fiu, 0 leány. Összesen 7.

Eszerint a születés a halálozást 8-al mulja felül.

Meghaltak:

Özv. Pintér Józsefné, Karikás Katalin r. k. 81 éves, Rácz-u., 35. — Lendvai József r. k. földm. napsz. 42 éves, Szárazrót, Hosszuéri-dülő. — Tujner Margit, r. kath. 8 hónapos, Sár-u. 6. — Gyurkovics Imre, r, k. hentes segéd 31 éves, Fazekas-u. Nyikos Katalin r. k. 3 éves, csutora-u. 3. Özv. Keller Andrásné, Varga Anna, r. k. 88 éves, Seregélyesi-ut 1. — Etli József r. kath. napszámos 51 éves, Seregélyesi-ut 1.

Kihirdetések.

Füzy Árpád r. k., községi elemi iskolai tanitó és Heőbert Margit Irén, ref., községi elemi iskolai tanitónő, Székesfehérvár. Stáczer Ferenc, r. k. kőmivessegéd és Juhász Erzsébet r. k., házi-cseléd, Székesfehérvár. Mundi Károly r. k., uri és női divatáru kereskedőségéd és Stern Ilona, sz., Székesfehérvár.

ZILZER MANÓ

férfi-, fiu- és gyermekruha raktára

Székesfehérvár, Szögyény-Marich-utca.

Állandóan nagy raktáron mindenféle

férfi-, fiu- és gyermekruhák

ugyszintén

papi öltönyök, Ferenc József-kabát, köpenyek (havelok) bőrkabátok, utazóbundák, raglan-felöltők, kabátok.

HIRTLING PÁL
ÉS FIAI

Motorerőre berendezett kocsigyártó telepe.

Üzlet: Tolnai-utca 16. **Szekesfehérvár** Raktár: Simor- u.

Raktáron tartok minden fajtáju kész ruganyos kocsit, kész korbákat, kerekeket és a hozzá tartozó farészeket.

Javitásokat u. m. kovács, bognár, fényező és nyerges munkákat jutányos — — — áron eszközöljük. — — —

Árlejtési hirdetmény.

A seregélyesi r. k. iskolaszék pályázatot hirdet egy egytantermes iskola, tanitói szoba és iskolaszolgai lakás megépitésére.

A jóváhagyott tervek a seregélyesi plébánia hivatalban megtekinthetők s épitési költségvetési ürlapok 5 korona árban megszerezhetők.

Árajánlatok legkésőbb f. hó, azaz junius hó 26-ik napjáig a seregélyesi plebánia hivatalhoz adandók be.

Kelt Seregélyes, 1911. jun. 8-án.

Becsák Ernő,
isk. széki elnök.

ELŐADÁSOK

minden szerdán és csütörtökön (uj műsor)
minden szombaton és vasárnap (uj műsor)
Minden szerdán és csütörkön **„Elite műsor."**

A műsor rendkivüli érdekessége miatt 3 napon át lesz előadás.

Műsor: Jun. 13, 14, 15-én.

1. Mahawk idiánok szokásai szerint. (Szenzáiós dráma.)
2. A római király. (Szindarab.)
3. Gornellen tánc. (Term. után.)
4. Utazás Bastiától Capborsoig.
5. Előadás akadályokkal. (Tréfás.)
6. Veszedelmes életkor.
7. Olasz horgász.
8. Japán dijbirkózások.

Az előadás kezdete este 9 órakor.

Ünnep és Vasárnap 3 előadás, 5, 7 és 9 órakor.

Junius 21 és 22-én **AZ URÁNIA** m. tudományos szinház vendégjátéka előadásra kerül:

NAPOLEON

c. mű. 180 vetitettkép és 16 mozgóképpel.

Számozott ülőhelyek.

Jegyek Krausz Verona dohánydőzedéjében kaphatók.

Asztali és csemege borok, hazai és francia pezsgők.

ÜZLET ÁTALAKITÁS.

Tisztelettel értesitjük a mélyen tisztelt közönséget, hogy Nádor-utca 19. szám alatt évtizedek óta fennálló üzletünket a nagybani osztálytól elválasztva-, ujjonnan berendeztük és

füszer és csemege kereskedéssé

alakitottuk át. Raktárunkat minden ezen szakmába vágó legjobb minőségü árukkal szerèltük fel és azokat a legjutányosabb árakért bocsájtjuk a fogyasztó közönség rendelkezésére.

Szives pártfogást kérnek

PINKÁS ZSIGMOND és FIAI.

Csemege sajtok, prágai sódar, felvágottak.

Saját pörköldénkben előállitott naponta frissen pörkölt kávék.

Halak, Conservek, Likőrök.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában Székesfehérvárott.

00000340